Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 194. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 10, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 10-го ЖОВТНЯ 1996 р. Ч. 194. РІК CIII.

ЗАХІД ГОТОВИЙ ДО ПЕРЕГОВОРІВ З УКРАЇНОЮ ЩОДО БЕЗ'ЯДЕРНОЇ ЗОНИ

Київ. — Міністер закордонних справ Геннадій Удовенко сказав 4-го жовтня, що західні країни готові обговорити пропозицію України щодо встановлення в Центальній і Східній Европі без'ядерної зони, повідомило аґентство Ройтерс.

Г. Удовенко також підкреслив, що Україна, одна з найактивніших країн-учасниць програми НАТО „Партнерство для миру", хоче укласти угоду щодо створення „спеціяльного партнерства" з альянсом.

Український міністер, повернувшись з Генеральної асамблеї ООН, сказав, що його установа отримала відповідь від ряду західніх керівників, до яких міністерво надсилало листи у справі створення без'ядерної зони. За його словами, заступник державного секретаря ЗСА Строб Толбатт, міністер закордонних справ Франції Герв де Шаретт і міністер закордонних справ Німеччини Клявс Кінкель висловили готовість обговорити цю ідею.

Думку щодо створення без'ядерної зони висунув цього року Президент Леонід Кучма, побоюючись, що на території потенційних нових членів НАТО буде розміщена ядерна зброя.

Без'ядерні зони вже існують в Антарктиці, Південносхідній Азії, Африці і на Караїбських островах.

Чехія, Мадярщина і Польща є першочерговими кандидатами на членство в Північно-атлантійському оборонному союзі. НАТО заявляє, що у випадку поширення не має негайних плянів розміщувати в Східній Европі ядерну зброю.

Л. Кучма і ряд інших українських керівників покищо виключають повне членство України в НАТО, але домагаються спеціяльних відносин з альянсом.

Г. Удовенко заявив, що Україна підтримує становище Норвегії і Данії, які стали членами НАТО з

(Закінчення на стор. 4)

Підписано низку українсько-еспанських угод

Мадрид. — Еспанія і Україна уклали 7-го жовтня, в перший день офіційної візити Президента Леоніда Кучми до еспанської столиці, ряд угод, повідомили засоби масової інформації.

Міністер закордонних справ Еспанії Абель Матутес проголосив, що він і його партнер Геннадій Удовенко, який теж входить до української делеґації, підписали домовлення щодо співпраці в царині культури і освіти, щодо соціяльної безпеки, економічної співпраці і транспорту. Укладено угоди і щодо співпраці у військовій галузі.

Удовенко заявив, що основною метою України є стати членом европейських організацій і з часом Европейської спільноти.

Европейська спільнота, до якої входить 15 країн, дуже поважає Україну за її намагання демократизувати своє суспільство, але разом з тим закликає Київ до прискорення економічних реформ.

Україна і Еспанія встановили дипломатичні відносини в січні 1992 року і з того часу співпраця між ними розвивається у всіх напрямках. На сьогодні Україна має з цією країною позитивне торговельне сальдо на 9.5 млн. дол.

На початку візити українську делеґацію, у складі якої були також міністер оборони Олександер Кузьмук, голова Адміністрації Президента Дмитро Табачник, керівник Національного Аґенції з Реконструкції і Розвитку Роман Шпек, зустріли на майдані перед королівським палацом Ля Сорсуеля король Еспанії Хуан Карльос і королева Софія. На честь українського Президента було влаштовано урочистий обід.

Помер Є. Омельченко, колишній секретар 451-го Відділу УНС

Джерзі Сиіті, Н. Дж. — До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла спізнена вістка, що 26-го серпня ц. р. у Гамилтоні, Онт., помер Єфим Омельченко, колишній довголітній секретар 451-го Відділу УНСоюзу ім. Тараса Шевченка у Ґримсбі, Онт., Канада.

Св. п. Є. Омельченко

Є. Омельченко народився в 1902 році в селі Олибов, повіт Дубно, на Волині. В Україні він закінчив середню рільничу школу. Після переїзду до Канади Є. Омельченко включився в українське громадське та союзове життя. В травні 1944 року він заснував 451-ий Відділ УНСоюзу в Ґримсбі, став його секретарем та довгі роки успішно організував членів до УНСоюзу, за що отримував признання та відзначення. Як представник цього розбудованого його трудом відділу Є. Омельченко був багато разів делеґатом на Конвенціях УНСоюзу.

На пості секретаря 451-го Відділу працював Є. Омельченко впродовж 49 років, до 31-го березня 1993 року, коли цей Відділ об'єднався із 416-им Відділом у Сейнт Катарінс, Онт. Останні роки мешкав Є. Омельченко у піклувальному домі для старших людей і там упокоївся в Бозі на 94-му році життя. Залишив у смутку доні Варвару, Зиновію та Ольгу з родинами і дальшу родину. Відпровадили покійного на вічний спочинок члени родини, приятелі, союзовці та місцеві українські громадяни 29-го серпня 1996 року.

Зменшився видобуток ґазу

Київ. — Видобуток природнього ґазу в Україні цього року порівняно з минулим зменшився, викликавши в промисловців побоювання, що це не дозволить виконати державний плян щодо збільшення видобутку ґазу в майбутньому, повідомило 7-го жовтня аґентство Ройтерс.

Представник державної компанії Укрґазпром Володимир Максимов сказав, що його підприємство за дев'ять місяців цього року видобуло 10,730 блн. кубічних метрів ґазу, що є на 2 відсотки менше, ніж за відповідний період минулого року. Він зазначив, що частинно зниження видобутку спричинено спадом попиту у літній сезон, але причиною є також хронічне неплачення клієнтів за ґаз і недостатнє фінансування галузі.

Державна програма, яка має бути затверджена цього місяця, передбачає збільшення річного видобутку ґазу до 19 блн. кубометрів до 2000 року. Тепер ґазу видобувається 18.2 блн. кубометрів. Україна на рік імпортує 66 блн. кубометрів ґазу з Росії і Туркменістану. Обом країнам вона заборгувала за це великі суми грошей.

В. Максимов сказав, що державна програма має добрі наміри, але вона не підкріплена реальними діями. Він зазначив, що галузь потребує не державної допомоги, а зняття усіх перешкод у розвитку ґазовидобутку. Однією з таких перешкод є податок, який сягає 63 відсотків. Крім того, галузь зазнає шкоди від неплачення за ґаз з боку державних і приватних клієнтів.

Минулого тижня голова компанії Чорноморнафтаґаз Микола Ільницький заявив, що його підприємство припинило буріння нових свердловин у шельфі Чорного моря у зв'язку з браком фінансів. Він сказав, що клієнти заборгували компанії 99 млн. гривень. За його словами, ситуація з видобутком ґазу гіршає, підприємство постачає в зимові резерви в п'ять разів менше ґазу від запляннованого рівня.

Уряд нещодавно наказав галузі призначити п'ять більйонів кубометрів ґазу для зберігання на зиму.

ВР України відмовляє недоторканість Ю. Звягільському

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 4-го жовтня, Верховна Рада України відкинула проєкт постанови про повернення колишньому прем'єр-міністрові Юхимові Звягільському депутатської недоторканости.

Голова парляментарної Комісії з питань законности і правопорядку Олександер Жир сказав, що головним арґументом для парляменту, коли він давав згоду на притягнення до відповідальности Ю. Звягільського, була заява колишнього генерального прокурора Владислава Дацюка про те, що слідство має достатньо доказів щодо розкрадання ним державного майна в особливо великих розмірах. А сам Ю. Звягільський у листі до Верховної Ради запевняє, що карну справу проти нього порушено не на підставі доказів, а з політичних причин.

Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов назвав справу Звягільського „складною і делікатною". Він вважає, що слідство у цій справі має продовжитися. В Україні воно фактично завершено, але ще треба провести його у 15-ох інших країнах, перевіривши деякі дані, а також допитавши самого Ю. Звягільського.

Пропав український корабель

Київ (Р. Р.). — Аґентство „Інтерфакс-Україна" інформує, що досі не знайдено слідів українського корабля „Саор-ЗСЧС". Він зник в ніч з 27-го на 28-го вересня в західній частині Чорного моря, в районі мису Лукул між Севастополем і Євпаторією. Востаннє він вийшов на зв'язок 27-го вересня в год. 10:30 вечора. На ранок корабель у Севастопіль не прибув.

Гідрометеоцентр Чорноморської фльоти повідомив, що в районі, де міг бути риболовецький український сейнер, були складні умови погоди: вітер 15–20 метрів на секунду і чотирибальні хвилі, що розцінюється як буря середньої сили.

Директор севастопільської фірми „Рибфлот" О. Бублик висловив здивування, що не працювала і система аварійного космічного зв'язку, яка автоматично подає сиґнали біди на випадок виникнення надзвичайних ситуацій. Не виявлено ніяких слідів, які б свідчили про загибель корабля. В Чорному морі пошуки протягом п'ятьох днів нічого не дали.

Водночас російські засоби масової інформації прокоментували цю подію так: зникнення українського риболовецького корабля ніяк не пов'язане з недавніми навчаннями російської Чорноморської фльоти поблизу чорноморського побережжя. Навчання проходили за 80 миль на південь від того місця, де міг бути український корабель, і під час навчань Чорноморська фльота дотримується надзвичайно суворо правил безпеки, а на останній фазі навчань район проведення стрільби був цілком заблькований кораблями забезпечення. Крім того, за навчаннями стежили і літаки російської Чорноморської фльоти.

Міністерство Закордонних Справ України 4-го жовтня звернулося до міністерства закордонних справ Туреччини із запитом, чи не перебуває український сейнер в одному з турецьких портів. До Стамбулу виїхав заступник директора фірми „Рибфлот" Геннадій Мирарєв, який очолює штаб пошуків корабля. Український консул у Стамбулі Олександер Димчів припускає, що український корабель, можливо, захопили турецькі моряки. Водночас український консул не вірить у версію, що українські моряки самостійно скерували корабель до берегів іншої держави.

Вибирають „Людину Року–96"

Київ (Р. Р.). — Тут 4-го жовтня оприлюднено перші підсумки акцій, організованої соціяльно-громадським фондом „Дзвони Майбутнього", Національною Радою України з телебачення та радіомовлення, а також газетами „Кієвскіє Вєдомості", „Всєукраїнскіє Вєдомості" й аґентствами УНІАН та „Інтерфакс-Україна".

Голова правління фонду „Дзвони Майбутнього" Аркадій Райцин повідомив на пресовій конференції, що від липня 1996 року понад 250 експертів з числа найпопулярніших українських журналістів висувають претендентів на здобуття лавреатських звань програми „Людина Року–96", розподілених на три бльоки за 22 номінаціями.

У першому бльоці „особи року" у номінації „політик і громадський діяч" на перше місце вийшов Леонід Кучма; у номінації „підприємець року" — керівник комерційного „Приватбанку" С. Тигипко; у номінації „парляментарист року" — Михайло Сирота; у номінації „посадник міста" — Едуард Ґурвін з Одеси; у номінації „дипломат" — Геннадій Удовенко; у номінації „юрист року" — Сергій Головатий; у номінації „Спортовець року" — Лілія Подкопаєва; у номінації „журналіст року" — О. Ткаченко; у номінації „діяч культури і мистецтва" — Богдан Ступка; у номінації „зірка естради" — Ірина Білик.

У другому бльоці „подія року" експерти вивели в лідери прийняття Конституції України та грошову реформу. У номінації „місія доброї волі" — миротворча місія України в Боснії; у номінації „телевізійна програма року" — інформаційна програма „Вікна"; у номінації „газета, журнал року" — газета „Кієвскіє Вєдомості"; у номінації „реклям-

(Закінчення на стор. 3)

Е. Вейцман зустрівся з Я. Арафатом

Тель-Авів, Ізраїль. — Президент Ізраїля Езер Вейцман прийняв у своєму мешканні в Кесарії лідера палестинців Ясіра Арафата. Зустріч заініціював Е. Вейцман і вона пройшла за зачиненими дверима.

Самозрозуміло, що метою зустрічі було хоч трохи послабити напруження у взаєминах між жидами і арабами. Спостерігачі звертають увагу на ту обставину, що ізраїльська сторона спеціяльно надала зустрічі приватного характеру, щоб Я. Арафат не мав на ній ніякого офіційного статусу. Йому навіть не було дозволено прилетіти до Кесарії власним гелікоптером, його туди їзраельтяни привезли самі.

Тим часом Я. Арафат інтерпретує запрошення Е. Вейцмана як визнання того факту, що його становище прирівнюється до президентського.

Під час спільної пресової конференції ізраїльський президент сказав, що „мав щастя приймати у своєму домі палестинського лідера, з яким обговорив ряд питань, у тому числі недавні криваві події, що привели до численних жертв". Е. Вейцман підкреслив: „Ми домовилися, що це ніколи більше не повториться". Він також повідомив, що Я. Арафат готовий дати наказ палестинській поліції не вдаватися до зброї, оскільки для обох сторін цілком ясно, що застосування зброї спричинить нові жертви як серед жидів, так і серед палестинців.

Зустріч у Кесарії відбулася через два тижні після жорстоких сутичок між формаціями ізраїльської армії і палестинською поліцією, у висліді яких загинуло понад 80 осіб. Причиною збройного протистояння послужило відкриття ізраїльтянами тунелю під Храмовою горою в Єрусалимі, на якій знаходяться мусулманські святині.

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ВЧИТЕЛІ ПРОТЕСТУВАЛИ ПРОТИ ЗАБОРГОВАНОСТИ

КИЇВ. — В неділю, 6-го жовтня, біля 15,000 вчителів зібралися тут на віче, вимагаючи виплати заборгованих платень, повідомило аґентство Ройтерс. Вчителі і університетські професори прибули до столиці з усієї України, намагаючись привернути увагу до боргу, який сягнув по країні за одними оцінками 1.5 блн. дол., а за іншими 1.7 блн. дол. Крім вчителів, не отримують місяцями грошей лікарі, службовці, шахтарі, студенти і пенсіонери. Багато вчителів припинили працю після того, як Уряд не зміг виконати свою обіцянку щодо погашення заборгованости.

АЛЬКОГОЛЬНІ НАПОЇ ЗАБЕЗПЕЧАТЬ ВИПЛАТУ ПЛАТЕНЬ

КИЇВ. — Уряд покладає надії на вино-горілчану галузь у тому, що вона допоможе погасити заборгованість у платнях, повідомила 5-го жовтня УНІАР. Про це між іншим йшлося на засіданні міжвідомчої комісії з питань контролі за виплатою заробітних платень, стипендій і пенсій. Спеціялісти запевняють, що завдяки вино-горілчаній галузі, обсяг виробництва в якій збільшився, вже в жовтні заборгованість у платнях зменшиться.

ЗАВЕРШИВСЯ ХРИСТИЯНСЬКИЙ СЕМІНАР

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут завершився міжнародний симпозіюм „Християнство і проблеми сучасного життя", зорганізований кримським відділом Національної Академії Наук України і Кримським Медичним Інститутом при сприянні Верховної ради і уряду Криму. Метою симпозіюму було дати наукову і моральну оцінку найбільш актуальним проблемам сучасного життя з точки зору загальнолюдських вартостей та християнської моралі з урахуванням специфіки розвитку України. В праці симпозіюму взяли участь представники ЮНЕСКО та Ради Европи, ЗСА, Канади, Великобританії, Швайцарії, Росії та різних релігійних конфесій Криму.

КРИМСЬКІ СЕПАРАТИСТИ ЗФОРМУВАЛИ ДУМУ ДЛЯ ЗАХИСТУ СВОЇХ ПРАВ

КРИМ. — Активісти промосковського руху в Криму організували 5-го жовтня на своєму з'їзді думу, яка має захищати їхні права і боротися за новий слов'янський союз між Росією, Україною і Білоруссю, повідомив „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на аґентство ІТАР-ТАСС. Біля 80 делеґатів від різних сепаратистських партій і груп прийняли деклярацію, в якій погрожують використати своє право на громадянську непокору, якщо їхні етнічні права утискуватимуться. Дума зберігає за собою право застосувати зброю „у випадку ґеноциду чи відкритого нападу на російський народ чи їх представників або спроб колонізації історичних російських територій", сказано в деклярації.

РОБОЧІ ЗУСТРІЧІ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма зустрівся з міністром фінансів України В. Короневським. Обговорено хід виконання бюджету в поточному році, виплату зарплатні, ліквідацію заборгованости. Президент зустрівся також з міністром у справах науки і технології В. Семиноженком і з головою парляментарної комісії з питань правної політики В. Стретовичем.

ПРОБЛЕМИ ШАХТАРІВ

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут розпочався семінар, присвячений соціяльним наслідкам закриття нерентабельних шахт. В ньому бере участь представник Комісії Европейського союзу в Україні Люїс Морено. Науковці, а також профспілкові та громадські діячі обговорюють проблеми реструктуризації вугільної галузі, питання консультативної і фінансової допомоги в рамках програми TACIS.

ЯПОНЦІ ПРИГЛЯДАЮТЬСЯ ДО УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

ЗАПОРІЖЖЯ. — Область відвідала японська делеґація, очолювана амбасадором Японії в Україні Седжі Суєджавою. Гості відвідали багато запорізьких підприємств і зустрілися з керівниками области. Голова Запорізької обласної державної адміністрації В. Похвальський закликав їх сміливіше вкладати гроші у ринок области, як це вже роблять німецькі та американські підприємці.

П'ЄСА ШЕКСПІРА У НОВІЙ ВЕРСІЇ

КИЇВ. — Свою версію відомої п'єси Вілліяма Шекспіра „Приборкання норовливої" представив Національний Театр Української Драми ім. Івана Франка. За словами народного артиста України С. Данченка, „серед тотального несмаку" актори вирішили звернутися до перлини літературного мистецтва.

У СВІТІ

ЯО ВЕНЮАНЬ, ОДИН ІЗ ДВОХ членів, що залишились в живих із славнозвісної китайської „Банди чотирьох", був звільнений після 20-річного ув'язнення, за пропаґування одної з найбільш жорстоких розправ із мнимими ворогами під час „Культурної революції" Китаю від 1966 до 1976 року. Речник Державної ради Китаю повідомив, що його звільнено у суботу, 5-го жовтня, в доброму стані здоров'я. „Банда чотирьох" під керівництвом дружини Мао Зедонґа, Цзян Цін у час згаданої „Культурної революції" жорстоко розправилася з мільйонами китайського населення.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 6-ГО ЖОВТНЯ, Росія погрозила, що зірве дипломатичні стосунки з будь-якою країною, котра визнає Чечню, або вестиме окремі переговори з її керівниками. Сєрґєй Стєпашін, керівник урядового адміністративного департаменту, сказав телевізійній мережі Ен-Ті-Ві, що це заявив міністер закордонних справ Росії Євґеній Прімаков на зустрізі з деякими амбасадорами у Москві. С. Стєпашін підкреслив, що амбасадори Литви, Латвії та Естонії, країн де підтримка для чеченських повстанців є сильною, були серед присутніх амбасадорів.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ВІДБУТТЯ У НЕДІЛЮ, 6-го жовтня, перших президентських дебатів обидва кандидати подалися у подорож по окремих стейтах країни, щоб донести до всіх виборців свої пляни для покращання майбутнього Америки та життя її громадян. Президент Билл Клінтон продовжував пропаґувати свої пляни в Коннектикат, а тоді подався до таких республіканських твердинь як стейти Ню Гемшир і Мейн. Роберт Дол, кандидат республіканців, поїхав до Ню Джерзі, де впродовж двох днів у товаристві губернатора стейту Кристін Тодд-Вітман пропаґував свої пляни.

ПОЛІТИЧНІ АНАЛІТИКИ ОДНОГОЛОСНО стверджували, що участь кандидата Реформістської партії Росса Перо була б пошкодила в першу чергу Робертові Долові, переконавши деяких його прихильників голосувати за Р.Перо. Крім того Р. Перо завжди досі критикував Р. Дола, а зокрема після того, як Р.Дол публічно виступав проти включення Р. Перо до президентських дебатів. Тому всі були здивовані, коли у понеділок, 7-го жовтня, Р. Перо виступив з гострою критикою проти президента Билла Клінтона, підкреслюючи його причетність і навіть приязнь до осіб, які пов'язані зі скандалом Вайтвотер.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи невтральність можна дістати за гроші?

В сьогоднішньому світі важко бути невтральним у відношенні до політичних подій, що постійно зміняються і вимагають від провідників держав дуже великої гнучкости у всіх рішеннях та висловах. А вже затримати постійно невтралітет у політичному житті видається справді майже неможливим завданням і скоріше чи пізніше кожна держава та її провідники мусять переступити границю і станути по одній з воюючих зі собою в даний момент сторін.

Але від короткого часу ствержуємо, що таку невтральність не можна затримати не тільки в політичному середовищі, але й фінансовому. Останні відкриття закулісів легендарної швайцарської невтральности поставили цю маленьку, але як важливу, державу в дуже сумнівне світло, коли йдеться про фінансову та політичну чесність.

Багато досі невияснених подій та фінансових і політичних неполадків виходять тепер на поверхню із розкриттям секретних архівів розвідок двох найбільш могутніх в часі Другої світової війни держав — ЗСА і СССР, а їх опублікування часто йде впоряд із більшою або меншою компромітацією дієвих в цій справі осіб, а то й цілих держав.

Саме це розкриття досі недоступних для нікого документів та звітів стало причиною неприємної ситуації, в якій знаходиться тепер Швайцарія та її мешканці. Бо ж досі стійка постава тамошніх банків та тих, які ними провадять ціле століття, давала єдину певність, що вложені у банках гроші не втратять своєї вартости і будуть там безпечні, незалежно від усіх фінансових катастроф, змін політичних і девалюації державних банкнотів.

А тут тим часом тепер виявляється, що невтральні фінансові моґули Швайцарії переховали спокійно величезне майно відібране у жидів в часі нацистського панування у Німеччині. Значить, в банках лежали не тільки гроші, що їх здепонували там передбачливі жидівські багачі, але також золото, клейноди, мистецькі картини та інше, що їм насильно відібрано.

Навіть якщо тепер окрема комісія буде просліджувати, скільки того майна находиться у Швайцарії, насувається питання, що з тим добром робити, коли дуже а дуже мало оригінальних власників ще залишилося при житті, а звичай банків нищити по певному часі прилоги про тих власників (якщо такі були) створює ще більше складну ситуацію.

Незалежно, однак, від долі тих більйонів, що спокійно лежать у сейфах швайцарських банків, розкриття походження тих грошей викликало у громадян Швайцарії питання їхньої невтральности, а при тому політичної чи просто людської моралі. Це питання розгоріло тепер з цілою силою і викликує оправдані дискусії мешканців цієї маленької держави, що поділена на 26 кантонів і має аж чотири урядові мови.

Якою ціною купили їхні батьки спокій і невтральність держави? Таке питання ставлять собі сьогоднішні мешканці і шукають на нього відповіді, яка не буде легка і не буде дуже приваблива.

Однак залишиться незмінним факт, що Швайцарія либонь єдина европейська держава, яка не потерпіла в Другій світовій війні, а навпаки — збагатилася, і надалі, до сьогодні, залишилася обіцяною і вимріяною землею для всіх тих, що почуваються непевно у своїй батьківщині та не вірять, що у себе дома можна затримати чесно — чи нечесно — здобуте майно. Насувається мимоволі питання, скільки українського гроша поплило до Швайцарії від часу незалежности України і скільки політичних мужів запевнило собі там мале приміщення?

Але коли читаємо сьогодні в міжнародній пресі, що, як виявилось, навіть А. Гітлер зложив у банку в Швайцарії гонорар за свій твір „Майн Кампф", немає що дивуватися іншим. А речник головного банку в Цюріху заявив минулого тижня: „Як досі, ніхто ще не відтягнув своїх грошей з нашого банку".

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Ярослав Гайвас

ВІЙНА ЧИ МИР У ЧЕЧНІ?

Покищо ніхто не може відповісти на запитання, винесене у заголовок, бо відповіді ще взагалі не може бути. Чечня є частиною сучасного російського хаосу, якому кінця ще не видно і неможливо передбачити, яким він буде. Вгадувати, як завжди, можна, але таких здогадів може бути більше й кожен з них має однакові вигляди на здійснення.

Хто і чому почав війну?

Усі погоджуються, що війну Росії проти Чечні почав президент Єльцин і її з правом можна назвати війною Єльцина. Три роки керував Чечнею Джогар Дудаєв. Керував нею, як незалежною державою, про що він говорив відверто та рішуче й що послідовно переводив у життя. У Чечні життя ставало нормальним, адміністрація працювала щораз краще, господарка задоволяла в якійсь мірі потреби громадян. Невдоволеними були місцеві росіяни, які тут мали себе за „вищу расу". Коли адміністрація почала їх зрівнювати з місцевими людьми і обмежувати їхні привілеї, посипалися скарги до Москви. Єльцин неодноразово заявляв, що він перебирає на себе долю „російськомовних" в усіх колишніх республіках. Так само щораз голосніше погрожували чеченцям інші російські провідники, зокрема міністер оборони Павло Ґрачов, який проголосив, що за декілька годин він може збройно „запевнити порядок" у Чечні. Єльцинові це подобалося. Він же танками і гарматами розганяв російський парлямент, то чому не повторити того з Чечнею?

Мало не півтисячі модерних танків, численні броневики і 5,000 „кращих з найкращих" вояків і „досвідчені" генерали вирушили на столицю Чечні, Ґрозний. Хто міг у безпосередньому бою протиставитися такій силі? Чеченські добровольці впустили ту армаду в місто, а тоді заблькували. Росіяни не мали можливости маневрувати і могли стріляти хіба по своїх. Тоді до Чечні прибуло „специяльне підкріплення" — головорізи-десантики, вишколені для війни з мирним населенням. Вони нищили дім за домом, вулицю за вулицею. Після зруйнування президентської резиденції у Ґрозному Єльцин проголосив перемогу, а чеченські добровільці перевели блискучу операцію у Будьоннівську, розірвали російське оточення і відійшли у гори. Дудаєв ще з більшим успіхом керував бойовими акціями. Було це перед виборами і Єльцин проголосив, що переговорами скінчить війну проти Чечні. А тільки скінчилися вибори і він виграв, почав новий наступ і нове кровопролиття.

Єльцин і Лебедь

Генерал Лебедь здобув у виборах третє місце після Єльцина. Єльцинові треба було такого спільника. І він порозумівся з Лебедем. Призначив його секретарем Ради безпеки, дав Лебедю різні привілеї і уповноваження. Передусім — довести до мирної угоди з чеченцями. Лебедь з питомою йому енергією відразу полетів у Чечню, зустрівся з начальником штабу чеченських формацій Асляном Масхадовим, навіть тимчасовий президент Чечні Залімхан Яндарбієв, який з росіянами взагалі не зустрічається, мав з Лебедем розмову. Генерал ввійшов у тісний контакт з командуванням і вояками російських частин, що ще перебувають у Чечні. Відтак Лебедь повернувся до Москви, щоб здати звіт і дістати дальші директиви від Єльцина. Хоч зустріч не відбулася, Єльцин потвердив уповноваження для генерала Лебедя.

Лебедь знову полетів до Чечні і після численних розмов з керівниками чеченського проводу домігся остаточного договору і привіз до Москви давно очікуваний мир. Преса російська прийняла той договір з задоволенням, деякі газети писали про генерала Лебедя як про героя, його популярність зросла і саме це спричинило для нього нові клопоти. Він хоче кандидувати у нових виборах після викінчення каденції Єльцина, якщо той не зрезиґнує перед тим, але кандидатом хоче бути також прем'єр Черномирдін, а значна частина преси почала аґітувати за посадником Москви Лужковим. Всім їм на перешкоді став Лебедь, якого народ знає найбільше. Єльцин договори Лебедя з чеченцями формально не відкинув, але й не прийняв. Він відмовився від зустрічі з Лебедем з огляду на стан здоров'я, але в той самий час мав зустріч з Докою Завгаєвим, якого сам призначив головою промосковської адміністрації в Чечні. Хоч Завгаєв сидить у Москві і до Чечні навіть не показується, Москва вимагає, щоб чеченські самостійники, формуючи новий уряд, взяли до нього і „діячів" Завгаєва. Російська преса опублікувала світлину зі зустрічі Єльцина і Завгаєва, яку спостерігачі інтерпретували як виповідження війни Лебедеві. Лебедь негайно віддячився за це Єльцину. В інтерв'ю для газети „Московскій Комсомолєц" він сказав: „Коли ти хворий, передай владу іншому. А замість того маємо нині неясну ситуацію: президент є і президента нема". Як бачимо, Лебедь прагне влади. А тепер, коли його популярність серед росіян в заніті, йому хотілося б, щоб були вибори і він мав би вигляди на успіх. Цікаво, що найгостріше проти договору Лебедя з чеченцями виступили комуністи. Вони найбільше заатакували те, що Лебедь в договорі погодився на тимчасовий чеченський уряд, який силою факту буде зформований чеченськими патріотами, але формальне рішення настане щойно за п'ять років, коли в тій справі відбудеться референдум у Чечні.

До характеристики Лебедя

В Придністрові'ї, як командир 14-ої армії, він переводив рішучу російську імперську політику. Фактично збройною силою, частинно акціями, частинно тиском, домігся створення так званої Придніпровської Молдавської Республіки, яку хотів прилучити до Російської Федерації. Це йому не вдалося, але йому вдалося перевести вибори президента тієї республіки. Придністровський „президент" Смірнов має свою адміністрацію і в ній, певна річ, домінують росіяни. Діє та ніби республіка навіть після усунення Єльцином Лебедя з функції командира 14-ої армії і його приїзду до Москви.

В Москві він включився в політичне життя і пристав до шовіністичної імперіялістичної партії Конґрес Руссіх Общин. Конґрес цей ставив собі за ціль через росіян у різних республіках, а найбільше в Україні, продовжити політику зросійщення тих республік, навіть висилав різні інструкції для „російськомовних" груп в Україні. Діло не пішло, бо Конґрес був меленькою партією, провідники його, за одним-двома вийнятками, не мали ваги у російському житті, а росіяни в різних республіках воліли самі пильнувати своїх інтересів і не потребували до цього москвичів.

Тепер він дуже активний і починає встрявати в різні ділянки російського політичного життя і навіть відвідав Білорусь. Там він мав розмови з Лукашенком і дуже собі сподобав його „русскість".

Роля УНСО

Автор цих рядків два роки тому в Придністрові'ї жив у старшини 14-ої армії, українця, уродженця Придністров'я. Цей старшина сказав, що генерал Лебедь узагалі не визнає окремішности української нації, вважає це непорозумінням, яке скоро промине, бо „ми ж усі русскіє". Щодо участи українського збройного відділу УНСО, він на військових нарадах займав таке становище: перевести цей відділ у російські касарні, а коли йому сказали, що бійцям УНСО це вже пропонували і вони категорично відмовилися, то він вирішив позбутися їх.

З російської преси і приватних джерел відомо, що чеченські національно-патріотичні сили не чекають на дальші формальні заходи стосовно мирного договору, перебирають країну в свої руки, наставляють адміністрацію, підносять господарське життя, пробують оживити шкільництво, але це важко, бо шкільні будинки знищені. Вони ввійшли, для святого спокою, в переговори з групою Завгаєва і запропонували ій три місця в уряді. А найважливіше: Европейська рада в Страссбурґу запросила їхній провід для інформації і переговорів в політичних питаннях. Маленька Чечня не програла війни з Росією, а мир виграє.

Адольф Гладилович

Монтреальські щоденники про перемогу Л. Подкопаєвої

В Монтреалі виходить тепер чотири щоденники — три французькою мовою й один англійською. Під час Олімпіяди в Атланті всі вони кожного дня докладно інформували своїх читачів про ігри, які відбувалися попереднього дня, при чому найбільше уваги присвячували виступам олімпійців Канади, зокрема Квебеку.

З-поміж олімпійців України особливу увагу цих газет привернула молода гімнастка з Донецького Лілія Подкопаєва після того, як вона здобула свою першу медалю. Справа в тому, що 25-го липня американці сподівалися, що в іднивідуальних змаганнях гімнасток переможуть американки. Президент Клінтон спеціяльно прийшов на ці змагання з родиною, щоб побачити перемогу американських гімнасток. Та тут сталася несподіванка — золоту медалю дістала українка, срібну та бронзову — румунки, а американки залишилися позаду. Перемога Лілії Подкопаєвої викликала справжню сенсацію. Тому не дивно, що кореспонденти монтреальських щоденників були захоплені її виступом і своїми враженнями поділилися з читачами.

„Я дуже задоволена, що добре представила українську школу гімнастики"

Найбільша на американському континенті французькомовна газета „Ля Пресс", яка кожного дня містила на першій сторінці вгорі маленькі світлини двох найкращих олімпійців попереднього дня, цим разом помістила світлину, на якій Лілія стрибає коміть головою, а під світлиною підпис „Гімнастика. Українка Подкопаєва заслуговує золота". На другому місці — світлина канадця Киртіса Майдена, який здобув тоді бронзову медалю в плаванні.

Крім того, велику світлину, на якій Лілія робить один із своїх знаменитих стрибків, ця газета помістила в своєму щоденному додатку „Атланта — Ігри Сторіччя 1896–1996". Під світлиною підпис „Вже чемпіонка світу, українська гімнастка Лілія Подкопаєва домінувала вчора на індивідуальних загальних змаганнях". Разом зі світлиною є репортаж аґенції Ройтерс і АФП (Ажанс Франс Пресс) п. з. „Подкопаєва наслідує Туріщеву. Українка здобуває звання чемпіонки в індивідуальній гімнастиці". Хто така Туріщева? В репортажі читаємо, що Лілія Подкопаєва, яка своїми 39.255 точками здобула в Атланті золоту медалю, зробила на цих змаганнях „дубле", що його пощастило зробити „її землячці" Людмилі Туріщевій на Олімпійських іграх у Мюнхені 1972 року і якого від того часу ніхто не міг виконати. Срібну медалю здобула румунка Джіна Ґоґеан (39.075 пунктів), а бронзову спільно румунки Сімона Аманар і Лявінія Мільосовічі (39.067 пунктів кожна). Далі репортери розповідають, як після попереднього тріюмфу американських гімнасток в колективних змаганнях, у яких Шеннон Міллер і Домінік Довз здобули золоті медалі, обидві на тому самому місці „провалилися" в індивідуальних змаганнях. „Поранена в кісточку", — читаємо, — „Міллер продовжувала змагання зі сльозами в очах, під овації 30,000 глядачів Джорджійського склепіння, між якими був Президент Билл Клінтон і його родина. Міллер клясифікувалася кінець-кінцем восьмою. Канадка Івон Тузек узяла 26-те місце".

Після змагань Л. Подкопаєва в розмові з репортерами згадала добрим словом свою покійну бабусю. „Мені було п'ять років", — вона сказала, — „як моя бабуся запровадила мене до гімнастичного клюбу. Сподіваюся, що вона тепер у небі, бо без неї я не була б чемпіонкою. Під час дружинових змагань шум, що його чинила публіка, досить заваджав. Отож мій перший день змагань був важкий, але потім я привикла. Я відчула певну відпоґідальність, бо була вже чемпіонкою сві-ту й Европи. Я дуже задоволена, що добре представила українську школу гімнастики".

Л. Подкопаєва

„Українська гімнастка Лілія Подкопаєва додала до звання чемпіонки світу звання олімпійської чемпіонки"

Другий монтреальський щоденник „Лє Журналь де Монреаль" двічі згадав у своєму додатку „Атланта 1996" про перемогу Л. Подкопаєвої і за кожним разом помістив її світлину. Світлина, на якій вона після своєї перемоги високо піднесла вгору букет із соняшником і цілує золоту медалю, має підпис „Українська гімнастка Лілія Подкопаєва додала до титулу чемпіонки світу титул олімпійської чемпіонки". Поруч цієї світлини повідомлення аґенцій Ройтерс і АП (Ассошіетед Пресс) п. з. „Американські гімнастки гаснуть перед Клінтоном". Воно починається такими словами: „Українська гімнастка Лілія Подкопаєва здобула на Олімпійських іграх золоту медалю в загальних індивідуальних змаганнях, позначених цілковитою американською поразкою". Згадавши також про успіх Румунії в цих змаганнях, автори повідомлення пишуть: „Зате після вівторкового дружинового тріюмфу американські надії згасли перед очима родини Клінтонів у великому комплекті. Шеннон Міллер була найкращою на... восьмому місці".

Під другою світлиною підпис „Суперниці Наді". На світлині на найвищому подіюмі спокійно стоїть нагороджена золотою медалею Лілія Подкопаєва з букетом в руках, а колишня чемпіонка світу у гімнастиці Надя Команечі цілує своїх землячок, що одержали срібну й бронзову медалі.

Нашої Лілії ніхто там не цілує, але вона знає, що в цій хвилині її обнімають і нею пишаються мільйони її земляків в Україні та в діяспорі.

„Українка Лілія Подкопаєва стала олімпійською чемпіонкою"

Французькомовний щоденник „Лє Девуар" — єдина монтреальська га-

(Закінчення на стор. 3)

Степан Кікта

200-РІЧЧЯ КЛІВЛЕНДУ В ОГАЙО

I

Портове місто Клівленд у стейті Огайо, прозване місцевими діячами „Сливкою" — Plum City, — це один з найважливіших центрів промислу, торгівлі, науки, охорони здоров'я, мистецтв, культури, комунікації, фінансів, спорту у З'єднаних Стейтах Америки. Положене воно над озером Ірі, у серці Америки, посередині між Ню Йорком — „Яблуком" і „Вітряним" Чикаґо на заході. В цьому році, 22-го липня, сповнилося 200 років його існування. Різноманітні ювілейні відзначування посадник Майк Вайт із Громадським комітетом розпочав уже в квітні. В цьому пляні кожна етнічна група міста мала свої програми. Українська програма відбулася у вівторок, 7-го травня, на полуденку, в запов-неній залі колишнього кіно Огайо, з участю танцю-вального ансамблю „Каштан" під кермою Якова Бассо і клівлендської групи Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка під дириґентурою д-ра Олега Махлая. З відповідним словом про Україну, поселення і про бандуру виступили Маруся Штайнгаґен, Джері Флинн, д-р О. Махлай і Маркіян Комічак, хореограф „Каштану".

Головне святкування цього ювілею відбулося в кінці третього тижня липня, що збіглося з відкриттям XXVI Олімпійських ігр в Атланті.

З огляду на те, що місто Клівленд вже 112 років є також великим, активним і славним поселенням українців у ЗСА, запізнаймося, в найкоротшому викладі, з історією міста.

Місто і порт Клівленд, що його географічне положення є 40' 40'' північної ширини і 81' 40'' західньої довжини, розбудувалися на залісненій приозерній рівнині, 172 метри понад поземом моря, при гирлі річки Каяґоґа на південному березі озера Ірі, що є північним кордоном ЗСА з Канадою.

Оселю Клівленд заснував генерал Мойсей Клівленд з Коннектикату (General Moses CLeaveland), який з висланниками свого стейту зупинився там 22-го липня 1796 року і нову оселю назвав своїм прізвищем, зміненим згодом у написанні на Cleveland. Ціллю їхнього походу було зайняття нових земель, (які назвали „Територія західньої резерви") і придбання звірячих шкір для торгівлі. Прибулі експлуататори знайшли там догідний для себе терен та з місцевим плем'ям мирних індіян наладнали співіснування, невдовзі опанувавши велику територію, що в 1802 році стала 17-им стейтом Унії із столицею у Чілікот, на півдні, а потім у Колюмбус. Поверхня стейту Огайо становить 106,000 квадратних кілометрів, а на ній живе 10,847,115 населення (у тому числі 11 відсотків муринів), з 8-відсотковою перевагою жінок над чоловіками.

Розвій торговельної оселі Клівленду у могутній центр поступу і багатства почався від приїзду в 1840-их роках перших іміґрантів, німців, а потім і з інших европейських країн, і свого апогею досягнув 110 років пізніше, в 1955 році, коли з 915,00 мешканців став найбільшим містом Огайо і сьомим у державі та третім центром тяжкої промисловости. (Статистичні цифри в цій статті взяті з перепису населення в 1990 році. Американські милі перечислені на кілометри).

Тепер на площі 202 кв. км у Клівленді живе 505,000 (47 відсотків муринів) мешканців, а разом з 59 приміськими окремими громадами адміністраційно творить Великий Клівленд і повіт Каяґоґа, що начисляє 1,412,000 населення (25 відсотків муринів). Причини ексоду мешканців з міста були: розбудова трансконтинентальних шляхів за президента Двайта Айзенгавера (1953-61), та примусове щоденне перевезення автобусами дітей на навчання в школах у другій, віддаленій стороні міста, від 1979 року, щоб уникнути існуючого в частинах міста расового поділу.

Мурини, а по-сучасному афро-американці, активно визнають баптистську віру, а найбідніша верства населення, еспанськомовні громадяни з Пуерто-Ріко, поділені на багато сект.

За президента-демократа Линдона Джансона (1963-69) мурини під проводом баптистського пастора Мартина Лютера Кінґа з Атланти почали аґресивну масову боротьбу мирними засобами за усунення расової дискримінації і досягли повних успіхів.

(Закінчення буде)

Літературний вечір В. Симоненка

Фінансова комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в Америці і Філядельфійська округа Союзу Українок Америки влаштовують літературний вечір Василя Симоненка. Імпреза відбудеться в неділю, 20-го жовтня ц. р., год. 4-та по полудні в галерії Українського Освітньо-Культурного Центру.

Слово п. з. „Василь Симоненко, відродження українського Я", виголосить голова НТШ проф. д-р Леонід Рудницький. У мистецькій програмі виступлять соліст Львівської опери, Роман Цимбала, Марія Цимбала, акомпаньямент; Віра Кліш і Іван Праско, читання віршів. Ведучий програмою — д-р Володимир Карпинич.

Просимо прибути на цей вечір, щоб вшанувати поета чутливої душі і громадської мужности.

А. М.

XXI семінар хорових диригентів

Цього літа в Едмонтоні успішно пройшов вже XXI семінар хорових диригентів, організований Українським Музичним Товариством Альберти. Товариство почало нову декаду діяльности семінарів зверненням уваги на наше майбутнє — дітей і молодь. Головною темою навчання була праця диригента з дитячими та юнацькими хорами. Друга тема, яка прикувала нашу увагу, був розбір-аналіз нової Літургії композитора Валерія Кікти, створеної на замовлення нашої курсантки Єлисавети Лісової-Андерсон. В XXI семінарі взяли участь 9 диригентів: о. Атанасій Миквий (Рим, Італія), Маркіян Комічак (Парма, ЗСА, спонзорований його парафією), Віктор Мішалов і Михайло Ляхович (оба з Торонто, спонзоровані Українською Шкільною Радою Онтаріо), Тетяна Навольська (Роблин, Ман.), Єлисавета Лісова-Андерсон, Марія Дитиняк, Мирослава Загарія, Галина Лазурко — всі з Едмонтону. Також взяли участь 11 вільних слухачів-хористів: І. Зінчук, К. Зубрицький, А. Гладишевський, М. Гладуневич, О. Олійник, Л. Пастушенко, Р. Прийма, А. Талпаш, О. Талпаш, Л. Чумер, І. Шмігельська. Викладали на семінарі маєстро Володимир Колесник — головний викладач і відповідальний за програму навчання, Єлисавета Лісова-Андерсон, Марія Дитиняк. Концертмайстер — Тетяна Навольська.

Учасники семінару.

Десять навчальних днів були насичені працею від 9 год. ранку до 9 год. вечора, відбувалися гуртові лекції, індивідуальні заняття, два рази денно двогодинні співанки хору, які рівночасно були практичним заняттям дириґування. Програма навчання охоплювала такі теми: дириґування — індивідуальні та групові заняття — 27 год., диригент-виконавець (лекційні заняття) — 2 год., диригент-інтерпретатор музичного твору — 2 год.,виконавські засоби фразування — 2 год., керування церковним хором — побудова Літургії — 3 год., розбір нової Літургії Валерія Кікти — 6 год.; робота з дитячими та юнацькими хорами: а) про вікові особливості дитячих голосів, б) вокальне виховання дитячого голосу, в) методика роботи з дитячим хором — 6 год.; українська музика: перегляд і слухання Літургій та Літургійних частин різних композиторів від XVI ст. до сьогодення та слухання записів різних дитячих хорів — 8 год., семінарний хор — репетиційна та виконавська робота семінаристів з хором — 34 год.

Ще декілька слів про Літургію В. Кікти. Композитор глибоко вникнув у зміст кожної частини Літургії, своєю музичною мовою дуже переконливо відобразив тексти Літургії. Кожна Ектенія має свій характер, що проявляється чи тональністю, чи голосоведенням, чи кадансами, що точно відповідає тексту, після якого співається кожне „Господи помилуй". „Херувимська" — це шедевр серед Херувимських інших композиторів. „Достойно" написане в поліфонічному викладі, що нагадує найкращі зразки релігійних кантат Баха, але на базі українського церковного мелосу. В загальному Літургія має високу художню вартість, і це поважний вклад в скарбницю нашої церковної музичної культури.

На закінчення семінару відбувся концерт-вечір диригентів, на якому кожний учасник семінару продириґував одним твором з репертуару, з яким працювали всі семінаристи в процесі навчання. Слідує програма концерту: „Отче наш" В. Кікти (дириґував о. А. Миквий), „Дверь Твою не затвори ми, Господи" невідомого автора (дир. Є. Лісова-Андерсон). Це шестиголосний мотет XVIII ст. каяття Марії Магдалини. „Непереглядною юрбою" (муз. Д. Січинського, сл. І. Франка; дир. М. Загарія): двадцятичотирирічний Франко уболіває над втраченою молодістю („минає молодість моя, мов чиста річка стрімка, безслідно гине між пісками"). Композитор відобразив внутрішнє хвилювання поета музичними засобами пунктирного ритму, великим коливанням динаміки, частими ферматами-зупинками, що надало творови великого драматизму. „Ой, на горі два дубки" в обр. Георгія Майбороди (дир. М. Комічак) — дуже майстерна обробка весільно-обрядової пісні. „Дівчина встала рано", муз. Д. Задора, сл. І. Франка (дир. В. Мішалов). Франко присвятив цю поезію Анні Павлик, сестрі свого близького приятеля Михайла Павлика. Молода ідеалістична дівчина поривається до праці для добра громади, не зважаючи на перестороги матері про великі труднощі і перешкоди, що чекають її на цьому важкому шляху. Розмову дівчини композитор представив світлою поривчастою мелодією, підкресленою частими синкопами, що чергується з плавною мелодією матері. „Ой, на плаю", муз. М. Кречка (дир. Г. Лазурко) — дівоча лірична пісня, що виконується сольом меццо-сопрано на тлі мурмурандо цілого хору. Партію солістки з великим чуттям виконала Олеся Талпаш.

„Веснянка", муз. О. Яківчука, сучасного композитора, що проживає тепер в Торонто. Композитор цікаво і по-новому підійшов до старовинної мелодії, уживаючи різні прийоми: поліфонічного викладу, акордово гармонічного підложжя головній мелодії, накладання голосових пластів; передусім, цікава нова, дещо дисонантна, але приємна для вуха, гармонія. Слідував повтор пісні „Ой, на горі два дубки" (дир. М. Ляхович). На закінчення програми виконано „Ярмарок", муз. В. Зубицького (дир. М. Дитиняк) — твір для солістів, хору та фолкльорних інструментів. Це театральне дійство на фоні пісні „Нова радість стала", яке традиційно виконується вертепом на ярмарках. Цього року ми пішли з духом часу: роль фолкльорних інструментів виконував наш комп'ютер, запрограмований В. Мішаловим. А щоб зарепрезентувати дійсні інструменти, попросили виконати це скрипаля Михайла Саварина і цимбаліста Браєна Черевика. Персонажі ярмарку в костюмах з відповідними атрибутами (півень, ґуска, мед, дьоготь) вдало виконували Г. Лазурко, Т. Навольська, М. Ляхович, В. Мішалов. Кожний концерт приносить щось нового (завжди нова, цікава програма і новий спосіб виконання) і публіка дуже тепло реаґувала на кожну точку концерту.

Українське Музичне Товариство Альберти складає нашу щиру подяку Українсько-Канадській Фундації ім. Т. Шевченка, Альбертському Українському Товариству для Збереження Культури, Фундації Тисячоліття Хрищення України, Товариства Взаїмної Помочі Св. Івана за їхню фінансову допомогу, а нашій пресі за кожночасне поміщення інформативних статтей. Щире спасибі за підтримку і розуміння нашої праці для добра української музичної культури.

Після успішного цьогорічного семінару готуємося до XXII (1997 р.) семінару хорових диригентів.

Марія Дитиняк.

Концерт Т. Богданської

Таїса Богданська відома як піяніст-виконавець, досвідчений педагог і як один з керівників Українського Музичного інституту. Однак цим не обмежується коло її активної діяльности. Таїса Богданська так само віддано працює в Союзі Українок Америки (28-ий Відділ) і послідовно підтримує Український Музей у Ню Йорку.

Таїса Богданська

28-ий Відділ СУА, який очолює Т. Богданська, вже зібрав для Українського Музею майже 10,000 дол. Вагома частка цієї суми — пожертви Т. Богданської. Так, у 1990 році вона виступила з концертом в університеті Сітон Голл і 1,100 дол. прибутку з концерту пожертвувала для Музею. Так само в травні 1993 року концерт у Філядельфії, який спонзорувала Філядельфійська Округа Управа СУА, приніс 718 дол. прибутку — теж для Музею. Крім того, 750 дол. пожертвував Музеєві Український Музичний Інститут після концерту в малій залі Карнеґі Голл з нагоди свого 40-річного ювілею. Певна річ, Т. Богданська брала участь і в цьому концерті.

13 жовтня ц.р. піяністка знову матиме концерт в університеті Сітон Голл, і знову плянує прибуток з концерту передати Музеєві. У програмі концерту — твори Баха, Бетговена, Шуберта, Мендельсона, а в другому відділі — танці: вальси Брамса, „Мазурка" і „Тарантелла" Шопена, „Танок" Барвінського, „Куранта" Косенка, „Гуцульська токката" Кос-Анатольського.

Спонзорують концерт Т. Богданської Університет Сітон Голл і 28-ий Відділ СУА.

Бажаючим послухати концерт 13 жовтня о 3-ій год. варто запам'ятати, що він відбудеться в залі студентського центру вартість квитка — 10 дол.

Фортепіяновий концерт Таїси Богданської буде гідним подарунком Українському Музеєві до його 20-річного ювілею.

У. М.

Монтреальські...

(Закінчення зі стор. 2)

зета, яка того дня не помістила світлини Лілії Подкопаєвої. Але і вона поінформувала своїх читачів про її перемогу в Атланті, тільки зробила це в кінці своєї статті про американську гімнастку Керрі Страґ, яка після перемоги її дружини в дружинних змаганнях скалічила кісточку й тому не могла взяти участи в індивідуальних змаганнях. Стаття має заголовок „Дорога славетність", а під ним світлина Керрі Страґ, яка, поставивши збоку милиці, говорить до мікрофону про себе і свої пляни.

В короткій згадці про Лілію Подкопаєву газета не забула подати, що „вона вже чемпіонка світу й Европи", 17-річна Подкопаєва висока метер 46 сантиметрів і важить 38 кілограмів.

„Золота Лілія цвіте"

З усього того, що написали про Л. Подкопаєву монтреальські щоденники [illegible] з приводу її першої золо[illegible] репортаж кореспондентки Олімпійського бюра „Савтам" Вейн Скенлан у „Газет", єдиному тепер англомовному щоденнику цього міста, у його дадатку „Олімпійські ігри -96". Про захоплення авторки нашою Лілією та її велику симпатію до неї найкраще говорить уже сам заголовок репортажу „Золота Лілія цвіте" і підзаголовок „Українка здобуває золото в той час як американок не допустили до медалів".

Перемогу української „Золотої Лілії" в Атланті вона назвала „найбільш чудесною подією в гімнастиці, олімпійському індивідуальному багатоборстві жінок". „І сталася ця подія менше-більше так: Президент ЗСА входить, а Золота Лілія і румунки виходять на подіюм".

„Виглядає", — каже Скенлан, — „що нема нічого, чого Лілія Подкопаєва не може зробити. Сімнадцятирічна красуня з Донецького, Україна, прибула сюди, тягнучи тягар звання чемпіонки Европи 1996 року та світу 1995 року. Вона припинила шум, напружила слух, щоб почути свій власний акомпаньямент у галасі Джорджійського склепіння і вчинила так, що стало видно, що це її особиста гімнастика".

В розмові з репортерами „Золота Лілі" сказала їм, що любить книжки, музику й забавки і що вона свою славу завдячує своїй бабусі. „Коли мені було п'ять років, вона взяла мене до клюбу („Динамо"). Вона померла недавно" — сказала Лілія і додала: „Хай небо буде її наступним домом!, як говорять моєю мовою", мабуть, парафразу[illegible]словами відомий народний в[illegible] „[illegible]ство їй небесне!".

Статтю прикрашує велика світлина, на якій Л. Подкопаєва робить стрибок униз головою.

* * *

Подібно, як це вчинила в 1994 році в Ліллеґаммері молода фігуристка Оксана Баюл, здобуваючи Україні золоту медалю, молода гімнастка Лілія Подкопаєва й інші українські олімпійці своєю перемогою в Атланті прославили українську державу в усьому світі. Честь їз за це і слава!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ
171-21 Андерґіл Аве., Фреш Медов, Квінс, Н.Й. 11365
повідомляє, що
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПАРАФІЇ
відбудуться 3-го листопада 1996 р., 12-та год. пол. після Служби Божої
Новий парох о. РОМАН ЧОЛІЙ запрошує парафіян і всіх колишніх парафіян, жителів Квінсу, взяти участь в цих зборах, на яких будуть рішатися дуже важливі справи парафії.
о. РОМАН ЧОЛІЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
запрошує громадянство
на КОНЦЕРТ
у 70-ЛІТТЯ КОМПОЗИТОРА ІГОРА СОНЕВИЦЬКОГО
У ПРОГРАМІ:
фортепіянові твори, сольо-пісні із „Зів'яле Листя" на слова І. Франка, „Зелене Євангеліє" на слова І. Антонича. Фортепіяновий концерт у сольо-мінор.
УЧАСНИКИ:
О. Кузишин, М. Соневицька, В. Винницький, Л. Джой, О. Чмир, квартет ім. Леонтовича; А. Кирилов, Ю. Харенко, Б. Дев'ятов, В. Пантелеєв.
Субота 19-го жовтня 1996 р. 8-ма год. веч.
Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street
New York, N.Y.

Відсвяткувала Центральна Фльорида

Відзначення важливих історичних подій української громади свідчить про живучість української громади. Щоб засвідчити свою живучість, 22-го вересня українська громада Апопки і околиці відзначила 5-ту річницю незалежности України. Святкування розпочато Св. Літургією в наміренні українського народу, яку відправив о. М. Міщук в церкві Покрова Пречистої Діви Марії в Апопці. О. Міщук просив, аби Бог вислухав наші молитви і дав нам самостійну Україну. Отець закликав, аби ми і надальше молилися і просили Господа, щоб післав Україні мир, злагоду, любов і добробут.

Після Служби Божої культурно-освітня референтка при Об'єднанню Св. Володимира Таїса Мелешко прочитала Акт проголошення незалежности України і послання Президента ЗСА. Анна Коваль прочитала реферат, у якому згадала про розвал імперії, проголошення незалежности і прийняття Конституції України, що є дуже важливими факторами у державотворенні. Опісля слідували на переміну пісні і декламації. М. Пеняк відчитала вірш „Україні в п'яту річницю", а Т. Мелешко — „Любіть Україну", написаний на ту оказію місцевою поеткою Марією Вишневською, а також веселий віршик Ф. Іскала „Небесна Брама".

Всі присутні заспівали „Засяло сонце золоте", а під акомпаньямент на мандоліні Віри Ганущак разом з присутніми відспівано „Ой, у лузі червона калина", „Бистра вода", „Боже великий, єдиний". Святкування закінчено славнем „Ще не вмерла Україна".

Слід зазначити, що присутність була дуже численна. Не оминув цієї оказії і наш 106-літній дідусь Дж. Міщук, який помимо кволого здоров'я прийшов, щоб своєю присутністю звеличити небуденне свято. Більшість присутніх прийшли на цю оказію у вишиваних сорочках, а 5-річна С. Попель в гуцульському строю.

Відзначення 5-річчя незалежности України залишиться надовго в пам'яті тих, що так численно взяли участь у святкуванні цієї радісної для всіх українців події.

Володимир Плакида

ПОДІЇ

ВЕЧІР В ПАМ'ЯТЬ В. БЛАВАЦЬКОГО

Філядельфія. — 43-ій Відділ Союзу Українок Америки влаштовує вечір в пам'ять актора і режисера Володимира Блавацького (з нагоди появи книги Валеріяна Ревуцького „В орбіті світового театру"). Вечір відбудеться у суботу, 12-го жовтня, в УОКЦентрі, початок о год. 5-ій після полудня. Участь братимуть: Анна Максимович, В. Ревуцький, Віра Левицька, Марія Лисяк, Ліза Чепіль, Олег Лисяк, Марта Тарнавська, Богдан Чаплинський, Роксоляна Гарасимович та Стефа Григорчук.

ВИСТАВКА В ООН ПРОДОВЖЕНА

Ню Йорк. — Виставка картин українських художників Київської „Ор-Галерії", яка проходить у постійному представництві України при ООН буде продовжена до 1-го листопада ц.р. Виставка відкрита для відвідувачів від 10-ої год. ранку до 5-ої год. після полудня серед тижня, у суботу — від 10-ої год. ранку до 4-ої год. після полудня. Вихідний день — неділя. Адреса: 220 East 51st Street, New York, NY 10022 (між 2-ою і 3-ою аве.).

Вибирають...

(Закінчення зі стор. 1)

на агенція" — Консалтінґ-Україна".

У третьому бльоці „символи" — „чоловік року" Павло Лазаренко; „жінка року" — Катерина Серебрянська; „меценат року" — Г. Суркіс; „гордість держави" — Л. Подкопаєва; „місто року" — Київ.

За словами А. Райцина, остаточні підсумки програми „Людина Року" будуть відомі у березні 1997 року. Церемонія нагородження спеціяльною нагородою „Прометей-престиж" відбудеться в Києві приблизно в березні наступного року.

Святослав Караванський
СЕКРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
Київ: Кобза, 1994. — 152 с.
Ціна 15 дол. + 2 дол. за пересилку.
Мешканців Ню Джерзі просимо додати 6% податку.
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street,
Jersey City, NJ 07302

Пам'яті Сергія Пилипенка

28-го серпня ц. р. у Харкові відбувався III Міжнародний конгрес україністів, в рамках якого було відкрито меморіяльний музей Сергія Пилипенка та його родини, а також виставку скульптур його доньки Міртали, яка подарувала цей свій творчий доробок музеєві.

На відкриття прийшло багато учасників конгресу. Вступне слово виголосив президент Міжнародної Асоціяції україністів Ярослав Ісаєвич. Крім нього промовляли заступник директора Гарвардського дослідного інституту Любомир Гайда та директор Канадського історичного українського інституту Франк Сисин. Від державної академії міського господарства, де розмістився музей, з привітанням виступив проректор. Ведучим був поет Анатолій Перерва, який прочитав вірш, присвячений Міртали. Про творчість Міртали говорила директор музею Тетяна Єлісєєва, відзначивши її унікальну духовність і талановитість. Вона також розповіла про життєвий шлях усієї родини Пилипенка, його дружини Тетяни Кардиналовської та дочок Асі й Міртали. Ольга Різниченко з Літературного музею коротко, але змістовно розповіла про діяльність Пилипенка, підкресливши його організаторські здібності та любов до України. Торкнувшись відомої полеміки 20-их років між Пилипенком та Хвильовим, вона висловила слушну думку, що мета обох цих українських патріотів була та сама — розбудова національної культури, хоча шляхи до осягнення цього вони бачили по-різному. Особистими, і навіть ідейними, ворогами вони не були, однак мали цілком різні вдачі: Хвильовий від природи був бунтівником, що завжди йшов „проти течії"; його талант був скоріше деструктивним, і усі його угруповання вскінці розпадалися. Натомість Пилипенкова праця була конструктивною; це він „вивів у люди" цілу когорту майбутніх українських письменників, які спочатку гуртувалися довкола „Плуга", або стали на письменницький шлях завдяки допомозі чи пораді „папаші". Усі доповідачі стверджували цінність ролі Пилипенка в процесі українського відродження 20-их років і важливість повернення його пам'яті новим поколінням.

На відкритті меморіяльного музею були також присутні члени родини Сергія Пилипенка: його дочка Ася Гумецька та Роксолана Кардиналовська, її дворідна сестра, яка виростала в родині Пилипенків у Харкові. Друга дочка Пилипенка, Міртала, на жаль, не змогла приїхати на відкриття музею, отже у своєму слові Ася Гумецька звернулася до присутніх від свого імени та від імени своєї сестри, поділившися спогадами та роздумами про долю батька і висловивши подяку всім, хто, не дивлячись на економічну скруту в країні, допоміг влаштувати цей музей. Це і ректор Державної академії міського господарства Леонід Шутенко, і його співробітник Павло Іванченко, і директор музею Тетяна Єлісєєва, і директор Літературного музею Ліна Шуміліна та співробітник музею Ольга Різниченко, і поет Анатолій Перерва, а також Ольга Ісаєвич, координатор фірми Сабре, без допомоги якої Міртальні скульптури не було б перевезено через океан. Усім їм — велике спасибі!

Відкриття музею було того дня показано по телебаченню, репортажі про цю знаменну подію з'явилися у „Вечірньому Харкові" та інших газетах. Отже, музей відкрито. Його зможуть відвідувати — безкоштовно — студенти двічі на тиждень. Заплановано розширити музей, доповнити експозицію матеріялами з архівів. Пам'ять Сергія Пилипенка повернено народові, повернено Україні.

А. Г.

Пакунки на Україну

Від 59c LB

79 с при пересилці з наліпками через UPS

За детальними довідками телефонуйте:

Tel: (201) 763-8778

ROXOLANA

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

10 долярів за доставу пакунка

Запрошуємо вас зробити несподівану приємність рідним чи знайомим передплачуючи їм "The Ukrainian Weekly".

THE UKRAINIAN WEEKLY

CANADA WELCOMES PRESIDENT KUCHMA OF UKRAINE

THE UKRAINIAN WEEKLY

UKRAINE ELECTS LEONID KUCHMA PRESIDENT

Місяць вересень початок навчання у школах

Якщо маєте сина, доньку, внука чи внучку в університеті передплатіть їм "*The Ukrainian Weekly*".

- Газета буде доставлена до місця навчання.
- "The Ukrainian Weekly" це поміст, який допо-магає втримувати зв'язок з українським жит-тям та українською громадою і служить усім генераціям.
- У цій газеті знайдети цікаві матеріяли з різних ділянок, як також з життя української молоді в Америці, Канаді та Україні.
- "The Ukrainian Weekly" це газета завдяки якій українська молодь задержить свою ідентичність.
- "*The Ukrainian Weekly*" це видання Українського Народного Союзу, найстар- шої забезпеченевої-громадської українсь-кої організації в ЗСА, яка завжди допома-гає своїм членам, українській громаді та Україні.

Передплата

	Річна	За число
Для членів :	$40.00	.77
Для нечленів:	$60.00	$ 1 .08

Передплату надсилати до:
The Ukrainian Weekly
30 Montgomery Street
Jersey City, NJ 07303

UNITED STATES POSTAL SERVICE

Statement of Ownership, Management, and Circulation
(Required by 39 USC 3685)

1. Publication Title: SvoBoDa
2. Publication Number: 530-420
3. Filing Date: 10/1/96
4. Issue Frequency: Daily except Sundays, Mondays & Holidays
5. Number of Issues Published Annually: 250
6. Annual Subscription Price: $ 75.00 members; $100.00 non-members
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4): 30 Montgomery Street, Jersey City, Hudson County, New Jersey 07302
Contact Person: Walter Honcharyk
Telephone: (201) 434-0237
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer): 30 Montgomery Street, Jersey City, New Jersey 07302
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)
Publisher (Name and complete mailing address): Ukrainian National Association, Inc. 30 Montgomery St., Jersey City, NJ 07302
Editor (Name and complete mailing address): Zenon Snylyk 232 River Bend Road, Berkley Heights, NJ 07922
Managing Editor (Name and complete mailing address)
10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)

Full Name	Complete Mailing Address
Ukrainian National Association, Inc.	30 Montgomery St., Jersey City, NJ 07302

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☒ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
☒ Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

PS Form 3526, September 1995 (See Instructions on Reverse)

13. Publication Title: Svoboda Ukrainian Daily
14. Issue Date for Circulation Data Below: October 10, 1996

15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Actual No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies (Net press run)	9,100	9,100
b. Paid and/or Requested Circulation (1) Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, and Counter Sales (Not mailed)	165	165
(2) Paid or Requested Mail Subscriptions (Include advertiser's proof copies and exchange copies)	8,305	8,305
c. Total Paid and/or Requested Circulation (Sum of 15b(1) and 15b(2))	8,470	8,470
d. Free Distribution by Mail (Samples, complimentary, and other free)	131	131
e. Free Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	—	—
f. Total Free Distribution (Sum of 15d and 15e)	131	131
g. Total Distribution (Sum of 15c and 15f)	8,601	8,601
h. Copies not Distributed (1) Office Use, Leftovers, Spoiled	499	499
(2) Returns from News Agents	—	—
i. Total (Sum of 15g, 15h(1), and 15h(2))	9,100	9,100
Percent Paid and/or Requested Circulation (15c / 15g x 100)	98.5%	98.5%

16. Publication of Statement of Ownership
☒ Publication required. Will be printed in the 10/10/96 issue of this publication.
☐ Publication not required.
17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: Zenon Snylyk, Editor-in-Chief — Date: 10/8/96

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including multiple damages and civil penalties).

Instructions to Publishers

1. Complete and file one copy of this form with your postmaster annually on or before October 1. Keep a copy of the completed form for your records.
2. In cases where the stockholder or security holder is a trustee, include in items 10 and 11 the name of the person or corporation for whom the trustee is acting. Also include the names and addresses of individuals who are stockholders who own or hold 1 percent or more of the total amount of bonds, mortgages, or other securities of the publishing corporation. In item 11, if none, check the box. Use blank sheets if more space is required.
3. Be sure to furnish all circulation information called for in item 15. Free circulation must be shown in items 15d, e, and f.
4. If the publication had second-class authorization as a general or requester publication, this Statement of Ownership, Management, and Circulation must be published; it must be printed in any issue in October or, if the publication is not published during October, the first issue printed after October.
5. In item 16, indicate the date of the issue in which this Statement of Ownership will be published.
6. Item 17 must be signed.

Failure to file or publish a statement of ownership may lead to suspension of second-class authorization.

PS Form 3526, September 1995 (Reverse)

Св. п. д-р Т. Б. Залуцький

Ділимося сумною вісткою з медичною громадянством, що 30-го липня 1996 року відійшов у вічність визначний український науковець і громадський діяч та колишній професор фармацевтичної хемії при Говард університеті у Вашінґтоні св. п. д-р Теодор Богдан Залуцький. При цій сумній нагоді годиться згадати про його життєвий шлях та діяльність.

Народився Т. Б. Залуцький 11-го жовтня 1919 року в Белелуї, повіт Снятин, Галичина, в родині о. Василя й Іванни (з родини Войнаровських) Залуцьких. У 1937 році почав фармацевтичні студії у Львові, а закінчив їх у 1945 році докторатом фармацевтичної хемії у Відні, Австрія.

Від лютого до червня 1946 року був інструктором фармацевтичної хемії на УНРРА університеті, а від літа 1946 року працював фармацевтом при Українській Санітарно-Харитативній Службі (УСХС) у Мюнхені.

В травні 1947 року став інструктором фармацевтичної хемії і лектором клінічної хемії та історії фармації на фармацевтичному відділі при Інженерному факультеті Українського Технічно-Господарського Інституту (УТГІ) в Мюнхені. Восени 1949 року д-р Залуцький виїхав з родиною до Америки і поселився в Чикаґо.

Тут в 1950-52 роках знострифікував свої студії на Іллинойському університеті та одержав американський диплом Б. С. з фармації. Рік пізніше склав „стейт борд" та зареєструвався як фармацевт в штаті Іллінoй.

В 1952-53 роках працював як „контроль" хемік у Чикаґо Фармакал Комп., а 1953-55 — як дослідний (рісерч) хемік при Шоль Мануфакторі Компанії.

Американське громадянство отримав у 1955 році та одержав посаду асистент-професора фармацевтичної хемії й фармації при Говард університеті Вашінґтон. Завдяки своїй успішній праці, в 1963 році був іменований надзвичайним (ассошієт), а в 1972-ому повним професором. Літом 1972 року викладав на університеті оф Арізона в Тусан, АР, як візітінґ-професор.

В січні 1976 року д-р Залуцький став керівником катедри фармації, а в роках 1976-78 і 1982-84 був ассошієт деканом для студентських справ.

В 1985 році пішов на відпустку (себатікал лів) для наукової праці над дерматологічними препаратами у фармацевтичній і косметичній практиці, а в 1986 році перейшов на емеритуру.

Як науковець і фахівець у ділянці фармакології, д-р Т. Б. Залуцький друкував свої дослідні праці в американських і українських наукових журналах та брав активну участь у міжнародних наукових конференціях, конґресах і з'їздах в Женеві, Відні, Варшаві, Вашінґтоні тощо.

Покійний д-р Залуцький був активним членом багатьох американських і українських товариств. Зокрема, був довголітним членом управи і головою Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні та протягом десяти літ очолював у Вашінґтоні Відділ Союзу Українців Католиків „Провидіння". Також був членом УНСоюзу та інших українських установ. Його прізвище було поміщене в американському науковому довіднику "American Men of Science" в 1967-му році, а Українське Лікарське Товариство відзначило його в 1987 році почесною грамотою УЛТПА.

З приватного життя. Д-р Т. Б. Залуцький був одружений з студенткою Мирославою (з роду Петришак), з якою мав двох синів — Ігоря-Богдана (нар. 1947 року) і Мирона-Бориса (нар. 1954 року) — тепер обидва є лікарями-дентистами в Америці.

Св. п. д-р Теодор Богдан та пані Мирослава Залуцькі були дуже жертвенні на українські церковні і культурні цілі, а в 1986 році встановили "The Myra and Theodore B. Zalucky Scholarship Endowment Fund" для студій фармації при Говард університеті.

Такий був його життєвий шлях та його благородна діяльність.

Св. п. д-р
Т. Б. Залуцький.

Помер він несподівано і передчасно та залишив у смутку вірну дружину Мирославу, двох синів-дентистів та всю українську громаду.

Похорони його відбулися величаво. Спершу о. Лев Моско відправив Службу Божу і Панахиду в катедрі св. Володимира в Стемфорді, а потім тіло покійного перевезено до Вашінґтону, де о. Мирон Михайлюк провів останні похоронні відправи в українській церкві-мавзолеї 5-го серпня 1996 року.

Під час похорону кілька приятелів св. п. д-ра Залуцького виголосили прощальні промови (д-р Іляріон Калиневич від осередку Праці НТШ у Вашінґтоні, д-р Васант Телянг від Говард університету, д-р Андрій Лемішка від УЛТПА, Остап Зинюк від УНСоюзу, мґр Теодор Царик від „Провидіння" та д-р Яромир Оришкевич від синів і родини).

До похоронного заведення в Стемфорді приїхали й пластуни-сеньори Костюк, Колодій, Гадзевич і Федаш, щоб віддати останню пошану покійному. Як також прислали квіти від 10-го Куреня Уладу Пластунів-Сеньорів „Чорноморців", членом якого є син покійного Ігор.

Д-р Ярко Оришкевич від Родини подякував присутнім за участь у похороні, а крім того фільмував похоронні відправи у мавзолею.

Ще раз складаємо наші глибокі співчуття родині, а незабутньому докторові Залуцькому бажаємо, щоб гостинна земля Вашінґтона була йому легкою.

Вічна Йому Пам'ять.

Д-р Павло Пундій,
член Управи УЛТПА.

НА АНГЛІЙСЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ базі у Північній Ірляндії минулого понеділка, 7-го жовтня, сталися два сильні вибухи, котрі поранили 20 вояків і три цивільні особи, чим спричинили дальше відтягнення мирних заходів у цій британській колонії. Офіційні чинники включно з прем'єр-міністром Джаном Мейджором зазначують, що політичні наслідки цих вибухів будуть узалежнені від того, хто був їх спричинником.

Згадаймо св. п. М. Капія у 3-річчя смерти

13-го вересня минуло три роки, коли відійшов у вічність всім знаний та люблений у Філядельфії [illegible] Капій. Великий любитель музики та співу, обдарований музикальністю і чудовим голосом, не закопав свого таланту, а використав всеціло для плекання української музичної тут і за межами України культури. Не було хору у Філядельфії, якого б не збагачував своїм мелодійним бас-баритоном св. п. Маріян Капій. Хори — „Кобзар", „Прометей", „Катедральний", Церкви Христа Царя, мали у своїх рядах солідного, здисциплінованого і товариського члена. Крім музичних мав ще покійний Маріян організаційні здібності. Виявились вони, коли на пропозицію Владики Василя Лостена зорганізовано „Митрополітальний Хор" для відзначення тисячоліття Хрищення України.

Покійний Маріян, як на той час голова, скликає всі хори Філядельфійської околиці та Ню Джерзі і, зібравши майже 300 співаків, уряджує величаві концерти духовної музики. Заохочує та збирає співаків і власним транспортом привозить на проби.

Св. п. Маркіян був скромною людиною, щирим патріотом, добрим громадянином, відданим членом своєї Церкви та [illegible] діждатися розвалу червоної імперії та проголошення незалежности України п'ять років тому.

З причини слабого здоров'я не міг відвідати свого рідного містечка Бузька, що біля Львова.

Залишив Маріян свою гарну родину: дружину Евгенію, доню Любов з мужем Ігорем та чудових внучків — Христинку, Андрійка та Діянку, багато приятелів, членів хорів, з якими прийшлося йому довгі роки працювати.

Хай цих кілька рядків, висказаних в третю болючу річницю відходу св. п. Маріяна Капія в засвіти, будуть пригадкою й признанням за його благородне життя.

Блаженна ця людина, що пройшла через тернисту дорогу життя і залишила по собі Богу угодні діла і пам'ять.

О. диякон
Михайло Добош

Захід...

(Закінчення зі стор. 1)

розумінням, що ядерну зброю на їхній території не буде розміщено.

Україна, яка колись мала понад 1,800 ядерних боєголовок, вивезла їх цього літа до Росії. На відміну від Росії і Білорусі, вона з розумінням ставиться до бажання европейських держав приєднатися до НАТО і заявляє, що жодна країна не має права забороняти іншій вступати в оборонні союзи.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику"

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ"

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446

914-626-5641 FAX 914-626-4638

ЧИ ПРАЦЯ ВАС ВТОМЛЮЄ???

Втікайте від усього!

Приїжджайте на СОЮЗІВКУ відпочити і відпружитися.

Осінь — чудова пора року для одушевлення кетськильськими горами.

ЦІНА ЗА НІЧЛІГ І СНІДАНОК ДУЖЕ ДОСТУПНА

60 дол. за 2 особи, звичайна кімната /40 дол. від особи

70 дол. за 2 особи, люксусова кімната /50 дол. від особи

80 дол. за 2 особи, кімната з джакузі /60 дол. від особи

ВКЛЮЧЕНІ ПОДАТКИ, ЧАЙОВЕ І СНІДАНОК.

АДВОКАТСЬКЕ БЮРО
ХРИСТИНИ КОШКУЛЬ

Генеральна практика
- імміграція;
- корпоративні питання;
- заповіти.

(*Широкий досвід в Східній Европі; володіє слов'янськими мовами*).

47 Halstead Ave., Suite 201
Harrison, NY 10528
тел. (914) 835-1882
факс. (914) 835-1629

Чи знаєте, що

„**СВОБОДА**"

це не тільки

найстарший український щоденник у світі безперебійної появи, але й найдешевший.

За нього платять

члени УНСоюзу **30 центів, а нечлени — 40 центів.**

Чи не варто підтримати цю газету передплатою?

30 Montgomery St.,
Jersey City, NJ 07302

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Катерина Дубінська РУСЕНКО член УНС Відд. 161-го в Ембридж, Па. померла 11-го липня 1996 року на 68-му році життя. Нар. 21-го жовтня 1927 року в Бівер Кавнті, Па. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку Патрисю Анну Свіні і Михайла Стефана Русенка. Похорон відбувся 18-го липня 1996 року на цвинтарі Гіллкрест в Конвей.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА ДОРОЖИНСЬКА член УНС Відд. 452-го Т-ва „Український Клюб в Іст Чикаґо, ІН. померла 11-го липня 1996 року на 78-му році життя. Нар. 4-го липня 1918 року в Іст Чикаґо, ІН. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку чоловіка Михайла, братів Андрія і Стефана Рудників, племінників і племінниць. Похорон відбувся 14-го липня 1996 року на місцевому цвинтарі в Іст Чикаґо, ІН.

Вічна Їй Пам'ять!

Наталія Шуя, секр.

СОФІЯ Г. ТОВЕРС член УНС Відд. 309-го в Саджінав, Миш. померла 4-го червня 1996 року на 78-му році життя. Нар. 9-го червня 1917 року в Дітройті, Миш. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку синів Вілліяма, Івана, Геррі і Роналда. Похорон відбувся 7-го червня 1996 року на цвинтарі Форест Ловн в Саджінав, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Теодор П. Ґоско, секр.

МИХАЙЛО СИРНИК член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер 1-го липня 1996 року на 73-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Сару і дочку Еленор. Похорон відбувся 6-го липня 1996 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Луцик, секр.

ДЖОРДЖ ДВОРЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 182-го Т-ва „Пласт" в Кліфтон, Н.Дж. помер 29-го травня 1996 року на 71-му році життя. Нар. 22-го лютого 1922 року в Петерсоні, Н.Дж. Залишину і три дочки Еву О'Туле, Мері Енн О'Браян і Гелен Д. Крулевіч. Похорон відбувся на цвинтарі Fairlawn Memorial Cemetery in Saddle Brook, NJ.

Вічна Йому Пам'ять!

Григорій Клименко, секр.

МИХАЙЛО КУШНІРЕНКО член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. помер 20-го червня 1996 року на 92-му році життя. Нар. 31-го серпня 1904 року на Кубані, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку приятелів. Похорон відбувся 23-го червня 1996 року на цвинтарі Оріяна Спрін Ґлен, Ню Йорк.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ БОДНАР член УНС Відд. 13-го Т-ва ім. св. Миколая у Вотервліт, Н.Й. помер 27-го липня 1996 року на 68-му році життя. Нар. 6-го травня 1928 року в селі Прікопа, Словакія. Членом УНС став 1984 року. Залишив у смутку дружину Юлію і сина Олександра. Похорон відбувся 30-го липня 1996 року на цвинтарі св. Михаїла в Савт Гакензак, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Павло Шевчук, секр.

ДЖЕЙМС ПАНЧЕСОН член УНС Відд. 316-го в Рочестері, Н.Й. помер 5-го грудня 1995 року на 78-му році життя. Нар. 30-го жовтня 1917 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Жанет К. Мергар. Похорон відбувся 8-го грудня 1995 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

РОЗАЛІЯ СЕНЕЧКО член УНС Відд. 102-го в Клівленді, Огайо померла 3-го грудня 1994 року на 71-му році життя. Нар. 19-го грудня 1922-го року в селі Середнича, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Володимира, сина Мирона, дочок Ірену і Мері Енн. Похорон відбувся 8-го грудня 1994 року на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Олмстед Фоллс, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА ПІРКО член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо померла 14-го липня 1996 року на 77-му році життя. Нар. 14-го лютого 1919 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку синів Доналда, Павла, Івана і Ричарда і дочку Мері Енн Крепс. Похорон відбувся 17-го липня 1996 року на цвинтарі „Кальварія" в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

ВОЛОДИМИР ТИСОВСЬКИЙ член УНС Відд. 204-го в Ню Йорку, Н.Й. помер 15-го липня 1996 року на 75-му році життя. Нар. 26-го серпня 1921 року в Старому Самборі, Україна. Залишив у смутку дружину Марію та дальшу родину в ЗСА, Україні й Польщі. Похорон відбувся 19-го липня 1996 року на цвинтарі Веніс Меморіял Ґарденс у Веніс, Фла.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ОРЕСТ А. КОЛОДІЙ член УНС Відд. 171-го Т-ва ім. Лесі Українки в Джерзі Сиrі, Н.Дж. помер 30-го липня 1996 року на 58-му році життя. Нар. 14-го грудня 1937 року в Польщі. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Арету, синів Левка і Андрія, доньку Лярису Федик та внуків Лярису Колодій і Лукасика Федика. Похорон відбувся 3-го серпня 1996 року на цвинтарі Маунт Олівет в Денвер, Кольорадо.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Куфта, секр.

член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" в Форд Сиrі, Па. помер 8-го липня 1996 року на 85-му році життя. Нар. 11-го березня 1911 року у Форд Сиrі, Па. Членом УНС став 1960 року. Похорон відбувся 12-го липня 1996 року на цвинтарі Св. Марії у Форд Сиrі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

МИХАЙЛО БЕГУНЯК член УНС Відд. 88-го в Кергонксоні, Н.Й. помер 19-го липня 1996 року на 79-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1916 року в Піксділл, Н.Й. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Еллен, сина Михайла, дочок Селлі, Мері Джейн і Христину; внуків, 4-ох правнуків, братів Павла, Вілліяма і Франка, сестер Гелен і Енні. Похорон відбувся 22-го липня 1996 року на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерсі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ ЗОБНІВ член УНС Відд. 167-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. помер 5-го листопада 1995 р. на 92-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Іванну, дітей Роману, Ірену і Любомира, внуків і правнуків. Похорон відбувся 8-го листопада 1995 р. на цвинтарі Святішого Серця в Седл Брук, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Христина Дзюба, секр.

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ

LUBOMYR LUCIUK
and
BOHDAN S. KORDAN:

ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242. Price $20.00.

The residents of New Jersey add 6% sales Tax.

Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ARKA Company DEPARTMENT STORE

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА РІЗДВ'ЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛЯДИ (касетки, платівки). ВИСИЛАЄМО ПОШТОЮ.

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568